

Hedelund; Tingets ærede Medlemmer, der hørte den sidste ærede Taler, var sikkert ganske klar over, at det var en meget bitter Pille, det ærede Medlem har maattet sluge. Forholdet er jo det, at det var det ærede Medlem, der her dikterede de to Regeringspartier, hvorledes dette Lovforslag skulde være, og ved den Lejlighed satte Venstrepartiet fuldstændig ud af Spillet. Jeg kan jo kun med Tilfredshed konstatere, at dette lader sig altsaa ikke gøre, naar det drejer sig om et rent sagligt Spørgsmaal. Vi fra vor Side kan anbefale at stemme for det foreliggende Forslag, og jeg noterer med Tilfredshed, at det altsaa ikke er lykkedes det konservative Parti at sætte Venstre udenfor i denne Sag, men at Resultatet nu er blevet det, at det er Venstres Opfattelse af dette Spørgsmaal, der finder sit Udtryk i den endelige Lov.

Steen: Forslaget i den Affattelse, hvori det nu foreligger, bedømmer jeg saaledes, at det afgjort er blevet forringet, sammenlignet med den Affattelse, det havde, da det blev vedtaget her i dette høje Ting. Det er en Forringelse for det første Aars Vedkommende rent pengemæssigt, idet jeg anslaaer det Beløb, der nu er sat som Maksimum, 5 Mill. Kr., til at være noget mindre, end der ellers vilde have været til Raadighed. Men en Forringelse, jeg mere beklager, er den, der er sket derved, at man har unddraget $\frac{1}{3}$ af det Beløb, der efter den forholdsmæssige Fordeling, som nu en Gang findes gældende for tre Aar i Motorloven efter de een Gang trufne Overenskomstprocentsatser, fordeles mellem de forskellige Grupper, By-, Sogne- og Amtskommuner, og har overført den til Vej-fonden. For det Beløbs Vedkommende, der overføres, er der jo dog den Bestemmelse, at der af det kun kan ydes Tilskud paa indtil 50 pCt. af, hvad de paagældende Arbejder koster; men for de Beløbs Vedkommende, der nu er tilbage til den højtærede Ministers Disposition, findes der derimod i Loven ikke nogen som helst Art af Begrænsning.

Det fandtes der heller ikke i Folketingets Affattelse, men Forudsætningen var rigtignok, at disse Beløb blev administreret efter Aftale med og i Forstaaelse med Rigsdagens Partier gennem det Udvalg, der var stillet Forslag om her i Folketinget. Dette Udvalg udgaar nu, og den højtærede Minister har ved sin Overenskomst med det andet høje Ting opnaaet en Bemyndigelse mere vidtgaende end

den, han fik gennem den Overenskomst, der var truffet her i Folketinget.

Det er mig ubegribeligt, hvad det er i det foreliggende Lovforslag, der gør, at Venstrepartiet kan tiltræde dette, men ikke kunde tiltræde Forslaget, da det forelaa til Afgørelse her i Folketinget ved tredie Behandling. Thi alle de Ændringer, der er sket, bestaar i, at man har forringet eller har fjernet alt, hvad Venstrepartiet gennem Vinterens Forhandlinger har arbejdet paa at faa ind.

Paa det nuværende Tidspunkt anser jeg det naturligvis for haabløst at faa nogen af disse Forringelser ændret, og jeg indstiller derfor Forslaget til Vedtagelse og anbefaler at stemme for det. Men den Lære, som dette Forslags Behandling i Rigsdagen giver, og som jeg nok for mit Vedkommende for Fremtiden skal erindre mig, er den, at en Overenskomst her i Folketinget er lidet eller intet værd, og man maa alvorligt overveje, om ikke de Overenskomster, som de politiske Magtforhold indtil videre nødvendiggør, skal træffes i Landstinget: Saa skal man dog i hvert Fald kun slutte Forlig een Gang i hver Sag.

Til det ærede Medlem Hr. Ulrich vil jeg gerne sige, at det var en overordentlig interessant Udtalelse, han fremsatte, at naar 3 Partier i Folketinget var enige om Affattelsen af et Lovforslag, skulde Landstinget vogte sig for at lave om paa det. Naar det ærede Medlem nu er inde paa den Tanke, kunde han saa ikke udvide det til, at naar to Partier, der har Flertallet her i Folketinget og i Folket, er enige om noget, skal Landstinget lade det passere? for saa var vi ligesom kommet hinanden betydeligt nærmere.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg takker for Udvalgets Indstilling af Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. Jeg takker ogsaa for det ærede Medlem Hr. Ulrichs Lykønskning, men jeg maa bestemt afvise hans Paastand om Tilidsbrud fra min Side. Lovforslaget, som det nu foreligger, har jeg tiltraadt efter indtrængende Henstilling fra det ærede Medlems konservative Kolleger i Landstinget, og jeg havde Indtryk af, at det slet ikke var saa aldeles givet, at det ellers var blevet ført igennem. I hvert Tilfælde er det, som sagt, efter indtrængende Henstilling fra det ærede Medlems egne Partifæller, jeg er gaaet ind paa det.

I øvrigt glæder det mig selvfølgelig, at